

RZYM: Polskie pamiątki w Museo di Roma

Położone w centrum Wiecznego Miasta **Museo di Roma** jest kustoszem wielu polskich pamiątek. O niektórych pisałam już, np. w artykule „Polski *akcent* w Museo di Roma”. Tym razem pragnę zwrócić uwagę na kilka rzeźbiarskich poloników, których twórcą był znany włoski artysta **Pietro Tenerani (1789-1869)**. Spod jego dłuta wyszły m.in. marmurowe popiersia **Zofii Branickiej Odescalchi, Bolesława Potockiego i Zygmunta Krasińskiego** (szwagra Zofii Branickiej) – gipsowe modele tych prac są częścią stałej ekspozycji Muzeum, kto wie, ile innych kryją muzealne magazyny... Posiadacze MIC CARD mogą zobaczyć stałą ekspozycję bezpłatnie.

Museo di Roma – Sala „Ritratto di una società cosmopolita” – przy ścianie marmurowy autoportret Pietra Teneraniego (Fot. A. Rola-Bruni)

W jednej z sal wystawione są popiersia, które znajdowały się kiedyś w pracowni Teneraniego przy via Nazionale w Rzymie. W 1941 roku cały zbiór подарowany został Muzeum przez Alix de Saisy Casin d'Honincthun. Oprócz rzeźb przedstawiających Polaków, zamieszczam również zdjęcie Zenaidy Wołkońskiej – rosyjskiej arystokratki zaprzyjaźnionej z wieloma Polakami, m.in. Adamem Mickiewiczem. To dzięki niej drzwi na salony najważniejszych rzymskich pałaców stanęły przed polskim wieszczem otworem. Obszernie o przyjaźni Mickiewicza z księżną Wołkońską pisze Andrzej Litwornia w książce pt. „Rzym Mickiewicza”.

Popiersia nie są jedynymi polskimi pamiątkami autorstwa Teneraniego. W dalszej części ekspozycji możemy zobaczyć gipsowy model płaskorzeźby z pomnika nagrobnego ks. Czartoryskiej. Może dzięki naszym Czytelnikom uda się ustalić, o którą księżnę Czartoryską chodzi – informacja zamieszczona przy modelu tego nie precyzuje.

Livio III Odescalchi (†1885) i Zofia Branicka (1821-1886) (Fot. A. Rola-Bruni)

Przy popiersiach zamieszczono następujące informacje:

Livio Odescalchi - Il busto ritrae Livio III Odescalchi che nel luglio 1841 sposò, a Francoforte, la nobile polacca Sofia Branicka. I due aristocratici, nell'ottobre dello stesso anno, arrivarono a Roma stabilendosi nel palazzo Odescalchi ai Santi Apostoli. Tenerani, legato al principe Livio da antica amicizia, scolpì i busti di entrambi.

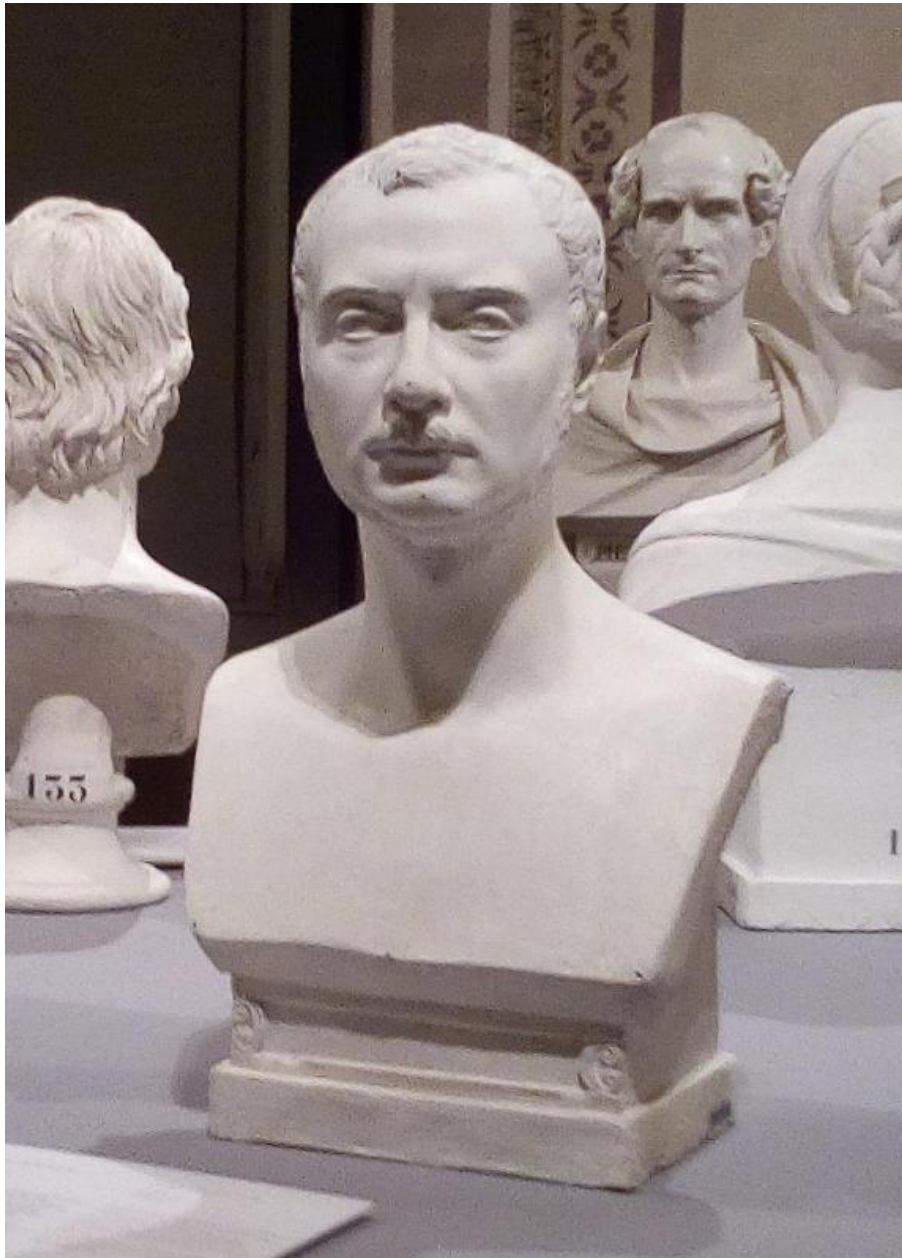
Sofia Caterina Branicka Odescalchi – La cospicua dote di Sofia Caterina Branicka, discendente dai Potocki e forse da Caterina II di Russia, consolidò il patrimonio della famiglia del marito, Livio III Odescalchi. Donna colta e amante delle arti, la principessa promuoveva opere di beneficenza e riuniva nel suo salotto l'intelligenza europea.

Bolesław Potocki (1805-1893) (Fot. A. Rola-Bruni)

Przy popiersiu zamieszczono następującą informację:

Il conte Boleslaw Potocki, detto Bobò nei salotti romani, apparteneva alla antica famiglia di Cracovia, proprietaria di vasti possedimenti in Polonia. Nel 1825 sposò Marija Aleksandrovna, nata Saltykova. Tra i suoi avi si ricorda Jan Potocki, originale figura di intellettuale di epoca napoleonica, autore, alla fine del Settecento, del romanzo *il Manoscritto trovato a Saragozza*.

Zygmunt Krasiński (1812-1859) (Fot. A. Rola-Bruni)

Przy popiersiu zamieszczono następującą informację:

Il conte Sigismondo Krasinski fu uno dei più importanti letterati del romanticismo polacco. La sua opera, ispirata a temi storici e filosofici, rispecchia le profonde inquietudini morali e religiose della società dell'epoca. Oltre al suo busto, Tenerani eseguì quelli del figlio e della moglie Eliza Branicka.

Zinaida Wolkońska (1791-1862) (Fot. A. Rola-Bruni)

Przy popiersiu zamieszczono następującą informację:

Zenaide de Beloselskij, moglie dell'aristocratico Nikita Wolkonskij, si trasferì a Roma nel 1829. La loro sontuosa dimora, presso San Giovanni in Laterano, divenne punto di incontro internazionale di intellettuali e artisti tra i quali Thorvaldsen, Belli, Stendhal. Il busto eseguito da Pietro Tenerani nel 1850 interpreta la devota spiritualità della principessa, convertita al cattolicesimo nel 1833.

Dusze wlatujące ku Niebu (1825) (Fot. A. Rola-Bruni)

Przy płaskorzeźbie zamieszczono następującą informację:

Le anime che volano in cielo (1825) – modello in gesso per il rilievo in marmo del monumento sepolcrale della principessa Czartorisky.

Agata Rola-Bruni